

Valgbestyrelsens Side, er jo hele Thinget, baade Spøire og Bønstre, enig om (Modsigelse). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) er i ethvert Fald af den Mening, og Alle ere jo enige om at misbillige. . . (Hall: Det Udtryk, der blev brugt, var „Utilbørlighed“). Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds stiller det Forslag, som han har stillet, kan det ikke have anden Mening — jeg kan i alt Fald ikke forstaa det paa anden Maade — end at det, som er stet, ikke er tilbørligt (Stemmer: Der staar, at det er Noget, som ikke kan billiges!). Naa ja! Det vilde altsaa de Herrer indrømme, og det er altsaa det, det hele Thing er enig om, at det er Noget, som ikke kan billiges, og at det er Noget, som bør forhindres for Fremtiden, fordi det ikke er rigtigt (Udbrydelse af Ville). Naar det ærede Medlem indrømmer, at Valgbestyrelsens Formands Fremgangsmaade ikke kan billiges, maa jeg vel have Lov til at sige, at den er urigtig, thi det kan jo dog ikke falde det ærede Medlem ind at ville misbillige noget Rigtigt; saa vilde han jo komme til at billige det Urigtige. Det ene Punkt staar altsaa fuldstændig fast, at man ikke billiger Formandens Fremgangsmaade paa Valgtribunen; men hvilken Mening ligger der i at afgive en saadan Erklæring, naar man ikke paa Erklæringen vil lade følge Handling? Og paa denne Erklæring kan der konsekvent kun følge een Handling, nemlig Valgets Forkastelse. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, maa jeg tilstaa, at det undrer mig at se den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds har fremstillet Sagen. Han siger: „Selvsølgelig vil jeg ingenlunde benegte Muligheden af, at den Omstændighed, at den valgte Kandidat ikke udtalte sig ved den omhandlede Leilighed, kan have bevirket nogen Forandring i Stemningen til Skade for ham“; men, siger han ogsaa, mulig kunde det dog have været til Gavn for ham. Jeg skal dog sige, at den sidste Mulighed er kun en Mulighed, medens den første Mulighed er en meget stor Sandsynlighed, og naar man har Mulighed mod Sandsynlighed, maa man lade Muligheden falde og beholde Sandsynligheden. Jeg vil bede de Herrer betænke, hvad det kan have at sige i en Kreds, hvor Jernbanespørgsmaalet spiller en stor Rolle, og hvor saadanne Midler ere blevne brugte som dem, der ere anvendte fra de Herrer's Partis Side, fra Høres Side, fra den valgte Kandidats Partis Side, hvad det under saadanne Omstændigheder kan have at sige, at den saldne Kandidat hindres i at udtale sig om denne Sag, og han kom faktisk ikke til at udtale sig. (Stemmer: Men han kunde godt have faaet Ordet!) Det er en Ting, som slet ikke kommer det Spørgsmaal ved, hvor vidt her er brugt en utilbørlig — om Forladelse, det Udtryk maa jeg jo ikke bruge — altsaa urigtig Fremgangsmaade, som

man ikke kan billige, og hvor vidt dette kan foranledige Forkastelsen af Valget. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt Forkastelsen skal begrundes i, at Stemmerne kunde have stillet sig anderledes, er det fuldstændigt ligegyldigt, hvorledes han kunde eller ikke kunde have baaret sig ad, det er Indtrykket af hans samlede Optræden, som det kommer an paa, og har han maattet tye til de stærkeste Angreb i Anledning af en Sag, som for Kredsen har den største Betydning, og som af Modstanderen er brugt paa den ivrigste Maade til Fordel for sig, efter sit eget Blads Referat i det Mindste, saa siger jeg, at det skulde være mærkeligt, om der under saadanne Forhold ikke skulde være 7 Mand, som ere gaaede over til det andet Parti, eller 12 til 13, der have tænkt som saa, at, naar Forholdet er det, som de nu have hørt, vilde de afholde sig fra at stemme. Dette er ikke blot muligt, men det er høit sandsynligt. Derfor man ikke forkaster dette Valg, begaar man ikke saa meget en Uret mod den vedkommende ikke valgte Kandidat, thi det er ikke Spørgsmaalet alene, det er en ren Biting, men man begaar en Uret mod Ordets Frihed paa Valgtribunen, og man viser, at man ikke har den brændende Kjærlighed til Ordet Frihed, som man udtrykkelig erklærer; thi en Erklæring uden Handling betyder ikke Stort. Ved at lade Omvalg foregaa i denne Kreds begaar man ikke Uret mod noget Menneſte i Kredsen; thi er det saa, at, hvad der er stet, faktisk ikke har faaet nogen Indflydelse paa Valgets Udfald — jeg veed det ikke, og jeg forsikker, jeg har ikke Anelse om, hvem der vil blive valgt, hvis der foregaa Omvalg i Afsens — jeg siger altsaa, at hvis Kredsen faar den samme Repræsentant, maaske endog med endnu flere Stemmer, end han nu har opnaaet, saa er det jo saa meget debedre, saa er han bleven vatgt paa en fuldstændig fair og net Maade, og saa er der ikke det Ringeste i Veien (Udbrydelse). Ja vist! Det kommer an paa, hvorledes de Herrer bære sig ad dermed. Men foregaa der ikke om Omvalg, sker der efter al Sandsynlighed Uret, om ikke mod Kredsens Flertal, saa dog mod et meget betydeligt Mindretal i den, og derfor kan jeg ikke se rettere, end at man maa stemme for Valgets Forkastelse.

Berntsen: Jeg skal tillade mig at begynde med at rette en Anmodning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville), som jeg haaber det ærede Medlem vil efterkomme. Det ærede Medlem tillod sig nemlig igaar i Slutningen af sit Foredrag at rette den Sigteelse mod mig, at jeg i særlig Grad havde medvirket til, at Valget i Afsens fik det Resultat, som det fik. Da jeg formodede, at det ærede Medlem benyttede en feil Adresse, saa afbrød jeg strax det ærede Medlem ved at sige, at det berøede paa en Misforstaaelse; men derpaa svarede det ærede